

Forpligtelser — finder jeg, dette er en Ydmygelse, vi have maattet døje. Det forekommer mig, at den højtærede Minister hellere maatte have sagt som saa: Ja vist var det beklageligt, at vi skulde gøre det; men det gjaldt om at opnaa store, gode Resultater; vi ere nu en Gang de smaa og svage, vi maa resignere, vi maa finde os i meget, som de store Magter ikke behøve at lade sig byde, vi have maattet resignere paa dette Punkt for at tage, hvad vi kunde faa. Hvis den højtærede Minister havde svaret saaledes, vilde jeg ikke have gjort nogen større Indvending derimod. Men det forekommer mig betænkeligt, at der skal være en saadan Uenighed, som der synes at være mellem Udenrigsministeren og mange Tusinder af Mænd og Kvinder i Landet, som visselig ikke høre til de ringeste, og som have følt det som en stor og iøjnefaldende Ydmygelse, der er beredt os. Det vilde have været mere betryggende, det vilde have forøget Tilliden til den højtærede Ministers Ledelse af vor udenrigske Politik, hvis vi her havde kunnet faa Forvisningen om, at den højtærede Ministers Mening om, hvad Landets Værdighed kræver, nogenlunde svarede til, hvad vi andre mene, at Landets Værdighed kræver ved en saadan Lejlighed.

Dernæst har den højtærede Minister tilbagevist min Bemærkning om den Bestemmelse i Konventionen, hvorved de to Regeringer forpligte sig til hver indenfor sit Omraade at virke hen til Fjernelse af Foruroiligelse. Den højtærede Minister citerede der Konventionen ganske unøjagtigt, idet han sagde i sin Tale, at der stod, at vi skulle bidrage til rolige Forhold i Grænselandene. Dette Udtryk „Grænselandene“ findes ikke i Konventionen. Der staar derimod i Konventionen, at vi skulle virke til Beroligelse i visse Befolkningskredse. Der kan fornuftigvis heller ikke staa noget som „Grænselandene“ i Konventionen. Hvad skulde de danske Grænselandslande være? Hvad skulde det være for Lande paa denne Side af Grænsen, hvor vi skulde have en særlig Forpligtelse til at virke beroligende, fordi der var en særlig Uro til Stede? Det er allerede galt nok, at der staar „visse Befolkningskredse“, for det er heller ikke tydeligt. De Befolkningskredse, hvori den danske Regering skal virke beroligende,

maa jo dog findes paa denne Side Grænsen, men hvor kan der findes saadanne enkelte Befolkningskredse, hvor Foruroiligelsen er større end andre Steder? Hvor ere de Befolkningskredse, om hvilke man kan sige: Her er det, den danske Regering skal opfylde sin Forpligtelse? Navnlig er der paa denne Side af Grænsen ingen Befolkningskredse, som ere i Usikkerhed med Hensyn til deres statsundersaatlige Forhold. Ogsaa derved bliver Bestemmelsen utydelig og i Grunden meningsløs.

Den højtærede Minister mente, at vi ikke kunde have noget imod at paatage os en saadan Forpligtelse, naar Tyskland paa sin Side havde paataget sig den; Forpligtelsen var altsaa gensidig. Det kan den højtærede Minister slet ikke svare mig, for jeg har allerede i min første Tale sagt, at ganske vist er Forpligtelsen gensidig, for saa vidt som Tyskland har paataget sig den samme Forpligtelse overfor os, men der er alligevel en stor Forskel. Der er stor Forskel paa, om det er en lille og svag Magt, som gennem en saadan Forpligtelse giver en stor Magt Lejlighed eller Paaskud til at blande sig i dens indre Anliggender, eller det er en stor Magt, der staar overfor en lille Stat; for den risikerer saa vist ikke noget. Jeg har altsaa udtrykkelig begrundet, hvorfor jeg mente, at denne Forpligtelse til at virke beroligende var særlig farlig for en lille Stat som Danmark, og denne Begrundelse har den højtærede Minister aldeles ikke afkræftet.

Foruden dette, at den højtærede Minister saaledes har tillagt mig en Insinuation om, at vi havde betalt en Pris for Traktaten udenfor Traktaten selv, har Ministeren ogsaa sagt til sidst i sin Tale, at jeg havde sagt, det var en farlig Ting for en lille Stat som Danmark at indgaa paa den Slags Konventioner, som vi have gjort. Det har jeg ikke sagt. Jeg har kun sagt, at det var en farlig Sag for en lille Stat som Danmark at indgaa disse Forpligtelser til at virke beroligende overfor en stor Stat. Men det er ikke det samme, som at vi ikke skulde indgaa Konventioner med den tyske Regering af nogen Art. Det er ikke Konventionen som Helhed, men de to enkelte Bestemmelser i Indledningen, jeg har tilladt mig at kritisere.